

JAK SE STAVÍ MARIÁNSKÝ SLOUP...

Už delší dobu se snažím využít cesty domů k procházce, a tedy k pohybu venku. Kromě krásného lesíka v Hodkovičkách, kterým se dá projít až k zastávce a tam nasednout na tramvaj směr centrum, jsem našla ještě jednu moc krásnou cestu, a to přes Staroměstské náměstí. To bylo v poslední době buď úplně prázdné, nebo navštěvované jen některými místními starousedlíky. Měla jsem tedy několikrát týdně příležitost na vlastní oči pozorovat stavbu mariánského sloupu. Musím přiznat, že jsem se o jeho historii zajímala jen letmo a mnoho podstatného mi unikalo.

Přípravy, které předcházely jeho realizaci, jsou jako dlouhé litanie, se stále se opakujícím refrénem: podáno – zamítnuto atd. Byly to samozřejmě i přípravy materiálu v různých zemích, hodiny a hodiny práce mistra sochaře a jeho pomocníků v dílně aj. O tom by mohli dlouze vyprávět ti, kteří se toho zúčastnili nebo to zblízka sledovali a podporovali. Výsledek ovšem stojí za to.

Nová historie mariánského sloupu

A teď podobenství, které se nabízí: aby výsledek opravdu stál za to, je potřeba čas, námaha, často i zklamání a slzy... Není to všechno náhodou součástí i našeho vlastního života? Všechno to, co ve svém životě prožíváme, má směřovat k nějakému výsledku, který nejen má stát za to, ale hlavně, který je nám Bohem dán, abychom ho uskutečnili. Souhrnným slovem se dá nazvat: svatost. Nebo možná lépe: má osobní, s ničím a s nikým nezaměnitelná svatost. Uskutečnění obrazu, který má Bůh o mně ve svém srdci a o který on i já usilujeme. Nebo aspoň mám usilovat.

Pan Váňa a lidé kolem něj se kdysi dávno rozhodli, že postaví mariánský sloup. Bez tohoto rozhodnutí by dnes sloup nestál. Ale nestál by, ani kdyby nepřekonal všechny překážky, kdyby váhal a vzdal to. Osobní rozhodnutí, vytrvalost, Boží pomoc. Tak se staví mariánský sloup. A nejen ten...

Přeji vám všem krásné prázdniny!

Sr. Bernarda

SLOVO K OBNOVENÍ MARIÁNSKÉHO SLOUPU

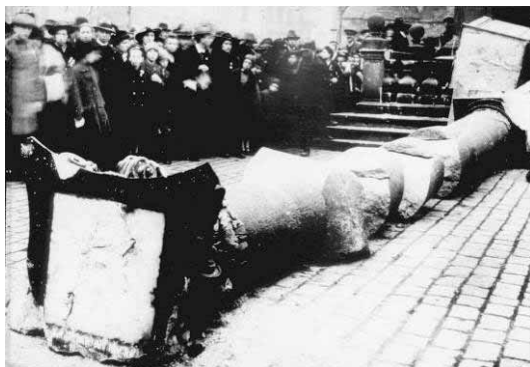
Milí farníci, mnozí z nás jsme s velkou radostí 4. června sledovali stěžejní okamžik obnovení mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, a to umístění sochy Panny Marie. Zmenšená kopie této sochy je také součástí presbytáře našeho kostela, úlomek z původního sloupu máme umístěn v kapli. Kdo zná příběh obnovy sloupu i sochaře Petra Váňu, ví, že se rozhodně nejedná o akt triumfalismu nebo náboženské nesnášenlivosti, ale na prvním místě o projev nápravy více než sto let starého rouhačského vandalismu a vy-

jádření vztahu k Matce Boží a poděkování.

Nicméně chci, aby jasně zaznělo následující. Pokud patříte k odpůrcům obnovy sloupu, není důvod, abyste si připadali „méně“ katolíky. Vždyť otázka, zda měl být sloup obnoven, nebo neměl, není otázkou věroučnou, dokonce nesouhlas nemusí ještě znamenat, že nejste mariánští ctitelé.

Vyprošuji vám všem na přímluvu patronky našeho chrámu i farnosti vše dobré a přeji určitě brzy pěknou vycházku na Staroměstské náměstí!

P. Jiří Korda

Mariánský sloup na Staroměstském náměstí postavený v r. 1650, zničený 1918, obnovený 2020. Zdroj snímků: wikimedia.org

STAV ÚČTU K PROJEKTU CENTRUM LHOTKA sledujte na <https://centrumlhotka.cz>. Za květen se na všech účtech na stavbu vybralo 60 611 Kč. Všem dárcům děkujeme. Každou první neděli v měsíci je mše sv. v 10 h obětována za podporovatele projektu.

ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY

Sešli jsme se po tříměsíční přestávce. Zvládnutí mimořádného provozu farnosti v době vládních omezení hodnotili radní veskrze kladně.

Ohledně připravované rekonstrukce a stavby je stále věc v soudním řešení, ale přeci jen se něco pohnulo. Byla elektrickými závodami přivedena elektřina potřebná pro budoucí farní centrum. Díky této přípojce došlo mimo jiné k rekonstrukci nebezpečného chodníku v sakurové aleji.

Na doporučení patera Petra budou s ohledem na stále trvajícím zvýšené

riziko nákazy mše svaté o nedělích krom obvyklých časů i v 17 hodin. Počítáme s touto čtvrtou nedělní mší svatou do konce srpna.

O účast na víkendové pouti otců s dětmi na Tetín 20.–21. června byl veliký zájem.

Hostem na zasedání byl Jan Křížek, seznámil nás podrobně s přípravou letních chaloupek. Starší kamarádi přistupují k přípravě opět zodpovědně.

Lhotecký běh bude 12. září, očekáváme spíše vyšší účast.

P. Jiří Korda

POHODLNÝ ZPŮSOB, JAK PODPOŘIT FARNOST

Milí farníci a naši dobrodinci, děkujeme za vaše pravidelné i jednorázové dary při nedělních sbírkách a do kostelních kasiček. Dovolujeme si vám nabídnout alternativu, jak přispívat na chod farnosti nebo na plánované Centrum Lhotka. Prosím, **zvažte založení trvalého příkazu** ze svého účtu. Poskytnete tím farnosti trvalý příjem, nebudete muset myslet na hotovost s sebou, a pokud do zprávy pro příjemce uvedete svou adresu, obdržíte vždy v lednu potvrzení o daru. Někteří z vás to tak již děláte.

Moc děkujeme.

P. Jiří Korda

Ilustrace Člověk a víra / Samuel Soukup

Informace o bankovních spojení na farním webu nebo ve Věstníku č. 9/2018:
www.lhoteckafarnost.cz/chci-prispet,
www.lhoteckafarnost.cz/_d/01/Vestnik201809.pdf#page=7.

SPOLEČENSTVÍ MLÁDEŽE A VÝUKA

Tento školní rok navštěvovalo výuku náboženství přes devadesát dětí (počty se průběžně měnily) předškolního a nižšího školního věku (starší se scházejí ve společenstvích). Letos skončila výuka nečekaně kvůli koronavirové infekci v březnu. Pouze děti, které se připravovaly na první svaté přijímání, měly nejdříve výuku domácí a pak až do poloviny června na faře. Velmi děkuji úžasným katechetkám Jarmile Klíngerové, Veronice Koběrské a její pomocnici Veronice Pazderkové, Terezii Křížkové, Magdaléně Melzero-

vé a mým spolupracovníkům – sestře Bernardě a pateru Petrovi. Veliké díky také patří vedoucím dvou mládežnických společenství, Anně a Jonášovi Šerých, Anně Kapsově a Kláře Osičkové. Přeji jim, všem dětem a mládeži hezké léto a těším se na shledání po prázdninách. Výuka náboženství bude příští školní rok probíhat opět ve středu od 16.30, **začneme 23. září**. Přihlášky budou k dispozici od konce srpna v tiskovinách a na webu. Ohledně prvních setkání mládeže dáme vědět nejpozději na začátku školního roku.

P. Jiří Korda

ZPRÁVY Z MEDŽUGORJE A REGINA

Protože časopisy „Zprávy z Medžugorje“ a „Regina“ vydávané dr. Františkem Mráčkem v nakladatelství Věrité uvádějí nepravdivé a zavádějící informace o životě církve, její nauce, papeži a jeho jednání a rozhodnutích, a tím poškozují pravou víru, dobré mravy a jednotu církve, my, biskupové ČBK, tyto tiskoviny ve smyslu kán. 823 CIC odmítáme. Zároveň podle kán. 827 §4 CIC **zakazujeme tyto tiskoviny vystavovat, prodávat nebo rozdávat v kostelích, kaplích a na farách** ve všech diecézích na území České republiky.

Rozhodnutí plenárního zasedání ČBK ze dne 28. dubna 2020, čj. A/2020/4550)122.

K R Á T C E

- V uplynulém období přijali **iniciační svátosti** tito dospělí: Jitka Anna Božena C., Petr Josef M., Miroslava Klára Bibiána N., Petr Norbert P., Jindřiška Magdaléna Anežka V.
- **Pokřtěny byly tyto děti:** Jana Anežka C., Jan Antonín C.
- **Církevní manželství** uzavřeli: Jindřich a Jitka C.

- **Rozloučili jsme se** s Jitkou Culkovou a Annou Sýkorovou.
- Na **letní chaloupky 2020** je přihlášeno 46 dětí. Opět budou dva turnusy ve dvou stejných lokalitách jako v roce 2019 (Dubeč a Janov).
- **Pastorační rada farnosti** se sejde 2. září ve 20.00 v sále sv. Václava.

4. ROČNÍK LHOTECKÉHO BĚHU

Motto: „Sport a víra mohou být pro všechny.“

Milí přátelé a sportovci, rád bych vás pozval na 4. ročník Lhoteckého běhu. Není to tak dlouho, kdy jsme pořádali první, druhý i třetí ročník a vždy ve větším počtu účastníků než rok předtím. Tento rok bude zajímavý o to víc, že nás všechny zasáhla pandemie covidu-19, a tudíž jsme nemohli dělat spoustu věcí, nemohli jsme pořádně sportovat a nesměly se konat žádné závody atd. Ale vše se v dobré obrací a s Boží pomocí budeme jedni z prvních, kdo budou pořádát sportovní akce. Chtěl bych vás všechny povzbudit, abyste dorazili na 4. ročník Lhoteckého běhu. Nemusíte se bát, budeme dodržovat všechna pravidla, která stanoví vláda ČR.

Přijďte si tedy zaběhat spolu s dalšími sportovci, rodinami, přáteli i kamarády! Čtvrtý ročník Lhoteckého běhu naší farnosti se bude konat dne 12. 9.

2020 od 13.00 do 17.00 hodin v lese u hřiště FC Tempo, které je blízko našeho kostela. Máme pro vás připraveno několik tras: dětskou, 2 km, 5 km a 7 km. Dále máme pro vítěze medaile, diplomy, balónky a spoustu věcných cen od naší farnosti a sponzorů.

Můžete se také těšit na hry pro děti i pra/rodiče, zábavu, sport a přátelské popovídání. V kostele jsou připravené plakátky, které jsou k volnému rozebrání. Doufám, že dorazíte s nadšením a sportovním duchem.

Další informace se dozvíte na www.lhoteckybeh.cz. Těším se, že se potkáme na 4. ročníku Lhoteckého běhu.

Petr Burda

P.S.: Pokud nechcete jenom běhat, ale udělat i něco proto, aby se tato akce povedla, tak se, prosím, ozvěte na e-mail petrburda@gmail.com.

SVATODUŠNÍ VIGILIE A KŘTY V ROUŠKÁCH

Z důvodu vládních restričí kvůli epidemii nemoci covid-19 bylo udílení svátostí dospělým – křtu, biřmování a prvního svatého přijímání – přesunuto o 50 dnů později, z vigilie velikonoční na vigilii svatodušní 30. května 2020.

Během mše svaté o svatodušní vigilii přijali v našem kostele iniciační svátosti čtyři dospělí katechumeni. *Foto Člověk a víra / Jakub Šerých (red.)*

NOC KOSTELŮ

V pátek 12. června se v celé republice konala akce nazvaná Noc kostelů. V našem lhotském kostele jsme přivítali akademického sochaře Petra Váňu, který po čtvrtstoletí práce na obnově mariánského sloupu na pražském Staroměstském náměstí konečně mohl 4. června 2020 spolu se svými spolupracovníky osadit sochu Panny Marie na obnovený sloup.

Petr Váňa má život plný příběhů. Pověděl nám nejen příběh mariánského sloupu, ale dozvěděli jsme se také, jak se stalo, že se stal sochařem, jak se už ve třinácti letech dostal mezi profesionály, od kterých se učil, jak studoval za totality a povinně museli modelovat zátiší s vojenským kabátem a harmonikou v měřítku jedna ku jedné, jak se později seznámil s ak. sochařem Karlem Stádníkem, autorem lhotské Velikonoční cesty, co všechno se naučil při modelování sochy Panny Marie... Petr Váňa nezahořkl vůči odpůrcům mariánského sloupu, dokonce je má rád. Díky tomu, že byli lidé, kteří ten příběh nechápou nebo jsou přímo jeho odpůrci, nepřišel žádný bohatý mecenáš, který by nechal sochu zhotovit na zakázku. A tak právě oni drželi příběh v jeho hloubce a čistotě.

V rozhovoru nám také prozradil, proč se při osazování sochy Panny Marie na Staroměstském náměstí k soše přivá-

zal a vznesl se i s ní nahoru na jeřábu. Inspiroval ho stavitel pražské katedrály Petr Parlář, ale o tom si přečtete v příštím Věstníku, kde přineseme podstatnou část rozhovoru, který o Noci kostelů s Petrem Váňou připravil a dovedně vedl Prokop Jirsa. **(red.)**

Fota Jan Šilhavý

Na naší soše vysvětloval sochař Petr Váňa kompozici sochy P. Marie

Petr Váňa na staveništi mariánského sloupu na Staroměstském náměstí

V rozhovoru došlo i na jeho návrh mozaiky pro Centrum Lhotka

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

První svaté přijímání dětí probíhá v našem kostela zpravidla o neděli Božího milosrdenství. Letos je ale všechno jinak. Stejně jako křty dospělých i první svaté přijímání se kvůli koronaviru posunulo.

V sobotu 13. června přijalo první svaté přijímání 20 dětí. Při mši svaté koncelebroval P. Václav Jiráček SDB. Přinášíme pár obrázků. Další fota najdete na webu Člověk a víra viz <https://clovekavira.cz/s/C5gD>. Fotil Jakub Šerých. (red.)

SPIRITUALITA ZA ČASŮ KORONY

S radostí jsme se vrátili k obvyklému slavení nedělních mší svatých ve farním společenství. Je to dobrá příležitost ohlédnout se za tím zvláštním časem, kdy jsme o tuto možnost byli připraveni. Co to udělalo s naší rodinnou spiritualitou? S modlitebním životem každého z nás? Posunulo nás to někam? A jestli ano, spíš k lepšímu, nebo k horšímu?

S vyplazeným jazykem

Nebudu tu pět ódy a tvrdit, že změna podmínek náš duchovní život jednoznačně prohloubila. Na jednu stranu bylo nesmírně cenné sledovat, co se stane, když lidé ze dne na den přijdou o své jistoty. V tomto ohledu jsme byli svědky úžasné adaptability a snahy různých jednotlivců i společenství, která nám umožnila oslavovat Pána jinak – originálně, dojemně, a někdy dokonce humorně, jak vznikaly nejrůznější „rouškové situace“.

Na druhou stranu jsem se coby učitelka stala součástí elektronického šílenství, které mi zpočátku bralo veškeré síly. Musela jsem pomocí nových, mnohdy neznámých médií podchytit všechny své studenty, ty schopné i ty méně zvládající, a ještě zachovat kvalitu výuky. Co bych ve třídě řekla všem v pár větách, to jsem teď psala úmorně každému zvlášť. A odměnou nebyly úsměvy, otázky a diskuse se studenty, které učitele nabíjejí, ale zase jen stovky nevyřízených e-mailů. Tajně jsem záviděla lidem, kteří si pochvalovali, jak se jim čas zpomalil, chodí na procházky, mají čas telefonovat s přáteli, uspořádali si konečně fotografie...

Parta robotů

Ostatním členům rodiny se dařilo podobně. Dospívající děti se adaptovaly na nový způsob výuky, ten však vyžadoval být neustále u počítače. Vel-

kým přínosem bylo, že jsme poprvé v životě uskutečnili systém rozpisu domácích prací. Každý den někdo vařil oběd, jiný večeři, další šel se psem ráno a jiný odpoledne. To sice přineslo spravedlivé dělení povinností, zároveň to však nastolilo podivně mechanickou situaci, kdy všichni sledovali vyvěšenou tabulku, plnili své úkoly a pak zase mizeli za dveřmi svých pokojů, aniž se zeptali, jak se ostatním daří nebo co je ještě potřeba. Přestože bylo krásné potkávat se u společných jídel, čím dál víc mi naše rodina připadala jako spolek efektivních, ale poněkud vyhořelých robotů.

Mše na monitoru

Trávení dlouhé doby u počítače a nevstávání do školy či práce většině z nás pozvolna přehodilo biorytmus, takže i vstávání bylo krušnější. Pokud je v neděli motivované kostelem, tak to jde, ale přimět všechny dospívající děti, aby vstaly kvůli „televizní mši“ (zvlášť když jich je celý den přehršel), nebylo úplně snadné. Musím však říct, že tyto virtuální návštěvy jiných kostelů, ať už přenosů z KCMT v Praze – Hájích, či třeba bohoslužby z krásné kaple v Luhačovicích, nám dávaly zvláštní pocit propojení s úplně neznámými lidmi a farnostmi. Dvakrát jsme mohli navázat sv. přijímáním a jednou si ještě pustili nedělní rozhlasové zamyšlení jiného kněze.

Pospolu kolem stolu

Televizní formu jsme sice (za daných okolností) nevnímali jako podřadnou, přesto na nás vstávání a sedání na gauči a hlasité odpovídání knězi na obrazovku občas působilo kapku komicky. Proto jsme se rozhodli vyzkoušet i domácí bohoslužbu, při níž jsme se sešli u jídelního stolu ozdobeného svíčkou, květinami a křížkem. Tato forma nás myslím stmelila mnohem víc – všichni se mohli zapojit do čtení a přímluv a oprášili jsme společné zpívání s kytarou, které už s dospělými dětmi běžně neprovodujeme.

Čekám na tebe

Můj nejhezčí zážitek v té zvláštní době se odehrál těsně před Velikonocemi. Projížděla jsem jednou okrajovou pražskou čtvrtí a zastavila tam, že si nakoupím v tamějším proslulém řeznictví. Všude se to hemžilo auty a nakupujícími lidmi. Zaparkovala jsem vedle

nízké zdi u kostela, a když jsem vystoupila z auta, naskytl se mi přes zídku úžasný pohled. Pod vysokým kaštanem stály dvě židle. Na jedné z nich seděl kněz v roušce a druhá byla prázdná – zvoucí. Působilo to jako Boží oáza uprostřed toho nákupního mraje. Zůstali jsme na sebe v rouškách zírat a podle očí odhadovali, jak se ten druhý tváří. Pak se mě pater zeptal, jestli něco potřebuju. Řekla jsem, že jdu do masny, ale že mě ten výjev se dvěma židlemi velice oslovil a ráda bych přistoupila ke svátosti smíření. A tak se také stalo a já jsem na Zelený čtvrtek nečekaně získala potravu jak pro tělo, tak pro ducha. Napadá mě, jak by bylo krásné, originální a požehnané, kdyby si takto občas nějaký kněz sedl se dvěma židlemi třeba na náměstí. Na jedné by seděl a druhá by byla zvoucí...

KL

PLETENÍ OBVAZŮ POKRAČUJE

Milé pletačky ob vazů, všechny vás zdravím a po delší odmlce chci připomenout naši spolupráci při pletení ob vazů. Lepra stále existuje, a proto je potřeba i ob vazů.

Mám pro vás připravená klubíčka příze zn. „Sněhurka“ za stále stejnou cenu 25 Kč.

Těším se na pokračování bohubilé činnosti a jsem s pozdravem.

Helena Chmátalová,
telefonní číslo je k dispozici v sakristii

LETNÍ ŠKOLA LITURGIKY

Institut pro liturgickou formaci ve spolupráci s KTF UK připravil Letní školu liturgiky určenou zejména pro širokou veřejnost (laiky, ale též řeholníky, jáhny či kněze). Letní škola se

uskuteční v Želivském klášteře ve dnech 18.–23. srpna 2020. Letošním tématem jsou svátosti služby. Bližší informace na: <http://www.liturgie.cz/letni-skola>.

(red.)

CESTA MLADÉHO POUTNÍKA

Milé děti a rodiče, prázdniny, které nás čekají, budou nejspíš tuzemské, a proto jsem si pro vás připravil „Mapu mladého poutníka“.

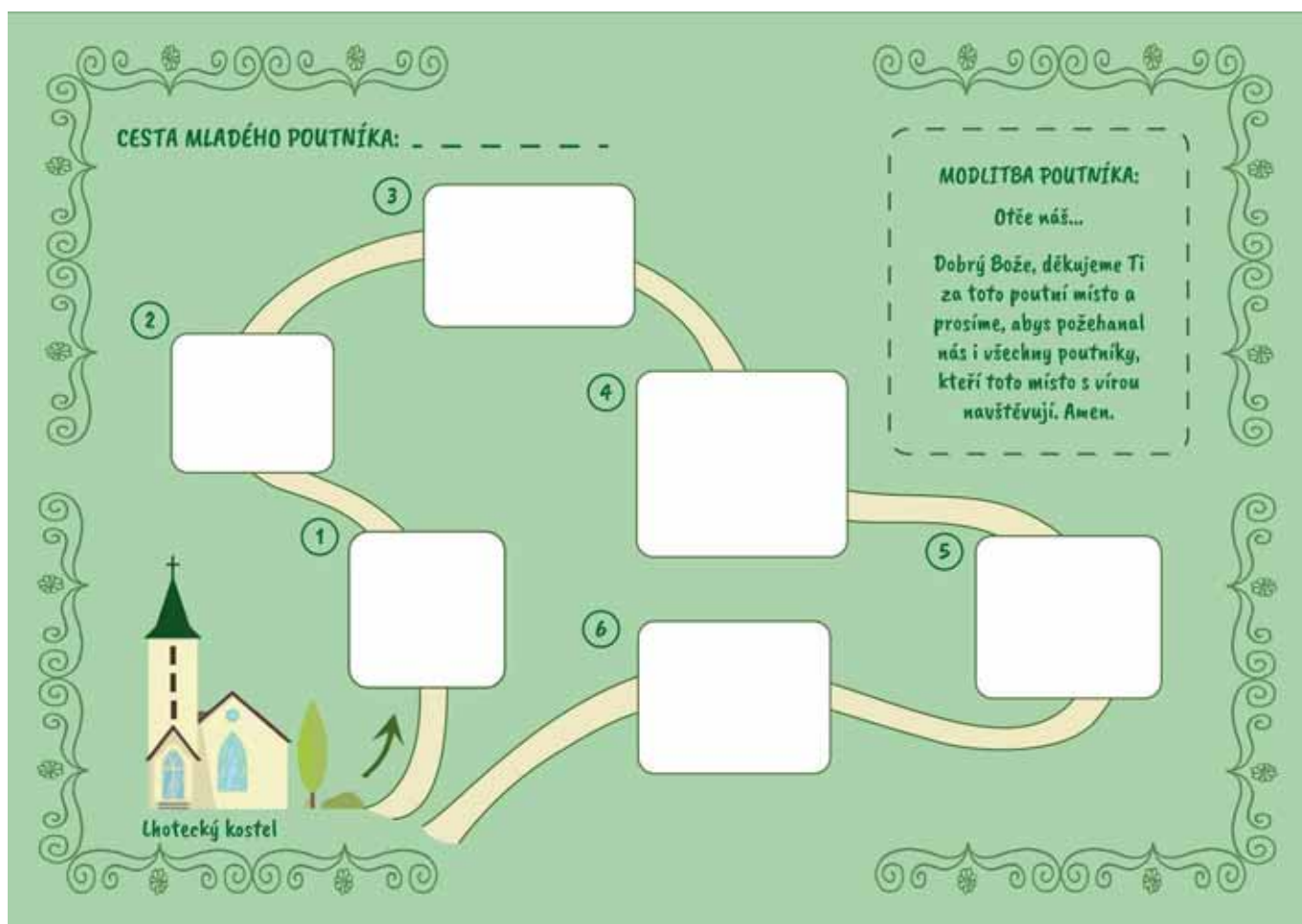
Vaším úkolem bude navštívit šest známých i méně známých poutních míst nebo zajímavých kostelů podle vašeho výběru, napsat do okénka na mapě název poutního místa či kostela a nakreslit, co je pro toto místo charakteristické. Až budete mít mapu vyplně-

nou, tak ji naskenujte nebo vyfoťte a zašlete ji se svým jménem na e-mail petrburda@gmail.com.

Po zpracování výsledků, v dalším čísle Věstníku, najdete přehled nejvíce navštívených poutních míst a jméno poutníka, který došel u nás v ČR nejdál.

Užijte si pouť a krásné prázdniny.

Petr Burda

VÝZVA REDAKCE VĚSTNÍKU FARNÍKŮM

Děkujeme všem přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků vč. mezer posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. Pokud je máte, oživte je také fotografiemi z události. Můžete nám napsat třeba svoje zážitky z poutí. **(red.)**

POOKŘEJTE S PANNOU MARIÍ

Mnozí se modlili za uzdravení Mons. Karla Herbsta, který vážně onemocněl infekcí covidu-19. Pro povzbuzení otiskujeme jeho úvodník z červnových Act Curiae.

Přátelé, měsíc květen je za námi, proto mi připadá vždy krátký, jakési loučení s Pannou Marií, ale to by bylo nedorozumění. S Pannou Marií se nesmíme loučit. Naopak. Musíme vzývat její jméno a volat ji na pomoc. Pro církev, ale také pro sebe.

Není od věci připomenout Mons. Karla Pilíka, který také byl chvíli rektorem v semináři. Mnozí se na něj ještě pamatujete. Když se někdy dostal do nesnází, řekl mi: „Jedu na Svatou Horu.“ Bylo devět hodin večer, což jsem mu připomněl, tam bude zamčeno. Ale on zaparkoval auto a stoupl si ke

Mons. Karel
Pilík

Mons. Karel
Herbst

sloupu uprostřed svato-horského náměstí čelem k bazilice a Panně Marii odevzdával různé bolesti a vzýval její přesvaté jméno. Měl to vyzkoušené tak, jak by to mohl mít vyzkoušené každý z nás.

Salesiáni při různých příležitostech volají: „Maria, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.“ Svatý Jan Bosko je to tak naučil. Jeho odkaz zní: Svěřte své trampoty matce Boží!

Přeji vám, abyste během letních prázdnin nějaké mariánské poutní místo navštívili – a pookřáli.

+ Mons. Karel Herbst SDB,
emeritní pomocný biskup

PANNA MARIA JE MATKA A POMOCNICE

Zakladatel kongregace salesiánů Jan Bosco sám navrhl motiv obrazu na hlavním oltáři v bazilice Panny Marie Pomocnice v Turíně. Mluvil o něm s malířem Lorenzonem: „Panna Maria vévodí v záplavě světla a majestátu. Je obklopena sborem andělů, kteří ji poslouchají jako svou Královnu. V pravé ruce drží žezlo, které je symbolem její moci, na levé má Dítě s rozepjatými ručkama, jež tak udílí své milosti

Obraz z turínské baziliky

a milosrdenství tomu, kdo se utíká k jeho vznešené rodičce. Kolem a dole jsou svatí apoštolové a evangelisté...“ Obraz je tak působivým znázorněním titulu Maria, Matka církve.

Svátek Panny Marie Pomocnice slavíme 24. května, 15. srpna se slaví Nanebevzetí P. Marie. V tento den bude požehnán obnovený sloup na Staroměstském náměstí. **(red.)**

ARCHIV FARNOSTI UKRÝVÁ POKLADY

Dotazy k historii lhoteckého kostela dostávám jako archivářka celkem často. Naposledy jsem zjišťovala informace o vztahu spisovatelky Jarmily Glazarové ke lhoteckému kostelu.

Pamětníci si možná ještě vzpomenou na vyprávění P. Vladimíra Rudolfa o jeho seznámení s tehdy známou komunistickou spisovatelkou Jarmilou Glazarovou. Bydlela ve vilce u autobusové zastávky Zátíší. Zřejmě se na konci svého života duchovně obrátila. P. Rudolf vyprávěl o setkání s ní, když přišla nahlédnout do kostela. Zaujala ji lhotecká křížová cesta, na kterou později též finančně přispěla. Údajně řekla, že to je kostel, kam by se člověku chtělo chodit. A na adresu komunismu prý pronesla: „...a my jsme tomu věřili...“

Jarmila Podivínská, roz. Glazarová, nar. 7. 9. 1901 v Malé Skále u Turnova, zemřela 20. 2. 1977 v nemocnici U Malvazinek v Praze.

Existuje kniha – Umíněnost jako osud. Jan Vladislav pětasedmdesátiletý – kterou vydala Nadace ČSDS v roce 1998. V knize na str. 64 čteme: „Ke konci života se Glazarová stýkala vlastně už jen s místním farářem, a v jeho náručí také zemřela...“ P. Vladimír Rudolf ji provázela posledními dny jejího života a byl také při jejím uložení na lesním hřbitůvku v Malé Skále (3. 3. 1977).

V poslední době mi další dotazy přišly z Arcibiskupství, z Ústavu pro stu-

dium totalitních režimů. Nedávno sháněl inspiraci ing. S. Freibert z Trutnova, který se stal také „archivářem“ farnosti. Pan ing. V. Turek (náš varhaník) čerpal z archivu, když nedávno napsal práci: Historie kostela Panny Marie Královny míru v Praze 4 – Lhotce v proměnách času a doby. Byla to závěrečná práce Studia památkové péče, 23. studijní běh 2017–2019. Jeden exemplář nám daroval do archivu. Pan ing. Turek je lhotecký starousedlík, jeho rodiče byli u zrodu našeho kostela.

Také pan PhDr. Karel Kavička z Prostějova bude psát knihu o historii mariánského sloupu, a tak jsem s ním v kontaktu a poskytuji mu informace, citace a foto z naší lhotecké historie. Bude totiž psát jednu

kapitolu o našem kostele, který vznikl z důvodu stržení sloupu.

Během Noci kostelů si lidé často přicházejí prohlédnout naši kroniku a pak mi poskytnou něco k doplnění historie. Nejsem školená archivářka, jen nadšená knihovnice ze „staré doby“, kdy se ještě víc uchovávaly písemnosti. V současnosti se hodně využívají možnosti počítačů. Ale až jednou vše zkolabuje, tak co je psáno, to je dáno, a třeba to zůstane pro případné zájemce.

Eva Kocmanová

*Jarmila Glazarová,
repro z časopisu
Panorama ze září 1948*

PŘEČKALI JSME PERSONÁLNÍ ZEMĚTŘESENÍ

V podzimních měsících roku 2019 zažila naše charita jedno z největších personálních zemětřesení za dobu své existence. Během šesti týdnů dalo výpověď osm zaměstnanců. Téměř všichni mladší pracovníci nás opustili.

Následovalo tříměsíční období, během kterého jsme přijali a zase propustili ve zkušební době asi dvacet lidí. Nakonec se vše v dobré obrátilo. Z toho šíleného zacvičovacího maratonu vzešlo šest nových lidí, kteří skvěle doplňují naši partu. Ihned po závěru prošli zkouškou ohněm – dobou pandemie a obstáli na výbornou. Nemarodí, nestěžují si, berou věci s humorem a o klienty se starají moc hezky. Po dlouhé době máme zase kolektiv, se kterým je radost spolupracovat.

Přestože jsme získali nové pracovníky, stále jsme potřebovali obsadit tři úvazky. Proslýchá se, že mnoho firem teď propouští. Rozhodli jsme se, že toho zkusíme využít, a zveřejnili jsme inzeráty. Skutečně nám na pracovní nabídky odpovědělo hodně lidí. Dokonce tolik, že si můžeme vybírat. Prošli jsme životopisy zájemců o práci a začali s pracovními pohovory.

Opět jsme se dočkali příjemného překvapení. Uchazeči o práci na pohovory skutečně přicházeli. V době koronavirové však měly pohovory svá specifika. Hlavní problém při výběru zaměstnanců je samozřejmě skutečnost, že polovinu obličeje má člověk zakrytou rouškou. Není proto možné vidět

mimiku, číst emoce. Navíc se mlží brýle, takže občas není vidět vůbec nic. Někteří uchazeči nám přišli bez roušky, museli jsme jim věnovat naše jednorázové. Další uchazečce rouška neustále padala. Většinu pohovoru jsme ji hledali pod stolem. Jiná dáma se pod rouškou dusila a neustále si ji dávala od obličeje, aby se mohla nadechnout. Já jsem přemýšlela, jestli jí nemám nabídnout odběr krve na glykemii. Měla jsem vážné podezření, že u ní začíná hyperglykemická kóma. Někdo měl roušku utaženou, že téměř nemohl dýchat, jiní ji zas měli nasazenou pod nosem, takže jim byla k ničemu. Z některých jsme viděli jen vyděšené oči. Jeden chlap radši nesundal z hlavy kšiltovku. Zajímavý byl i přístup k pozdravení a představení, když není možné lidi uvítat podáním ruky. Byli jsme svědky různých typů úklon, pukrlat a rozpačitých postojů. Několik lidí přišlo se slovy: „Kašlu na to, jestli vám to nevádí.“ a klidně si s námi pravicí potřásl.

Já jsem přemýšlela, jestli jí nemám nabídnout odběr krve na glykemii. Měla jsem vážné podezření, že u ní začíná hyperglykemická kóma. Někdo měl roušku utaženou, že téměř nemohl dýchat, jiní ji zas měli nasazenou pod nosem, takže jim byla k ničemu. Z některých jsme viděli jen vyděšené oči. Jeden chlap radši nesundal z hlavy kšiltovku.

Zajímavý byl i přístup k pozdravení a představení, když není možné lidi uvítat podáním ruky. Byli jsme svědky různých typů úklon, pukrlat a rozpačitých postojů. Několik lidí přišlo se slovy: „Kašlu na to, jestli vám to nevádí.“ a klidně si s námi pravicí potřásl.

S trochou improvizace a humoru jsme se tou horou uchazečů úspěšně prokousali. Z výběrového řízení vzešli čtyři noví zaměstnanci a my máme po dlouhé době opět plný stav. Pevně doufáme, že to tak dlouho vydrží.

Přeji vám krásné léto. **Eva Černá**

PLÁNUJEME

Upozornění: od 1. července do 31. srpna bude prázdninový provoz.

- 6. 9.** – mše sv. upravená pro děti, s žehnáním tašek a školních pomůcek;
- 12. 9.** – Lhotecký běh v lese u hřiště FC Tempo 13.00–17.00 h;
- 20. 9.** – farní akademie od 16.30, doc. Ing. Evžen Šárka, CSc.: Paraguay: minulost a současnost neznámé země;
- 23. 9.** – začátek výuky náboženství;
- 18. 10.** – farní akademie, JUDr. Jiří Gorčík: „Pracovní právo nejen pro maminky aneb na co si dát pozor a čeho se nebát jako zaměstnanec“;
- 8. 11.** – posvěcení našeho kostela, host Charles Daniel Balvo, současný apoštolský nuncius v České republice;
- 23. 1. 2021** – farní ples – tentokrát v barvě žluté;
- 24. 1. 2021** – dětský karneval.

PŘÍRODA JE POLIBEK BOŽÍ

„Každý, i ten nejjednodušší tvor, je třpytícím se zrcadélkem božskosti.“

„Stvoření je zde také proto, abychom ho uctívali a obdivovali, abychom byli zaplaveni láskou Stvořitele. Tímto polibkem je objat celý svět.“

„Pozoruj slunce, měsíc a hvězdy. Učinil jsem slunce, aby svítilo ve dne. Měsíc a hvězdy jsem utvořil, aby dávaly světlo v noci. Slunce znamená mého Syna. Když se noc blíží ke konci, vzejde slunce a ozařuje zemi. Tak byl můj Syn, který vychází z mého srdce, na konci času zrozen z Panny jako světlo světa.“

Hildegarda z Bindenu,

citace z knihy J. J. Dovala: Chrám uprostřed tržiště. Spiritualita všedního dne.

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru.

Adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4 – Lhotka; **telefon:** 725 797 561.

E-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz.

Internet: <http://lhoteckafarnost.cz>. **Příspěvky do Věstníku** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit a jazykově upravovat.

Bankovní spojení pro finanční dary:

1. běžný provoz farnosti č. účtu 74 32 63 29 / 0800; Specifický symbol 500

2. rozšíření kostela a výstavba farního centra č. účtu 53 23 72 03 39 / 0800; Specifický symbol 100 – při platbě ze zahraničí kód IBAN: CZ08 0800 0000 0053 2372 0339 a kód BIC: GIBACZPX

Redakce Věstníku: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá.

Sazba: Jan Šilhavý. **Tisk:** Jan Macek, Jablonec n. Nisou, www.tiskem.cz.

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 26. 6. 2020.

Uzávěrka příštího čísla je **5. srpna 2020**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.